

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

F.C.I.-Standard č. 102

Překlad: ing. Iva Černohubová

MALÝ MÜNSTERLANDSKÝ OHAŘ

ZEMĚ PŮVODU: Německo

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 9.dubna 2019

POUŽITÍ: Všestranně použitelný lovecký pes

ZAŘAZENÍ PODLE F.C.I.:

Skupina 7	Ohaři
Sekce 1.2	Kontinentální ohaři dlouhosrstého typu (Epagneul)
Se zkouškou z výkonu	

KRÁTKÉ HISTORICKÉ SHRNU TÍ:

Již přibližně kolem roku 1870 je zdokumentován chov tohoto plemene v oblasti severoněmeckého Münsteru. V malém münsterlandském ohaři koluje krev prastarých slídících a stavěcích psů. V roce 1912 bylo v mateřské zemi založeno „Sdružení pro malé münsterlandské ohaře (vřesovištní křepeláky/Heidewachtelhunde)“ s cílem držet a podporovat tyto psy jako samostatné plemeno. Do rukou myslivců byl svěřen středně velký, vášnivý, inteligentní a oddaný, dokonalý pracovní pes, aby lovil na poli, v lese i na vodě. První standard plemene vytvořil dr. Friedrich Jungklaus v roce 1921 a od té doby se pravidelně dále rozvíjel. Dnes je malý münsterlandský ohař všestranně použitelný lovecký pes, který je mezi myslivci pro svou výkonnost celosvětově velmi oblíbený.

CELKOVÝ VZHLED:

Středně velký silný a harmonicky stavěný pes, vznešený a elegantní, vyvážených proporcí. Ušlechtilá hlava. V postoji jsou jeho linie plynulé a ocas je nesen vodorovně. Na předních nohou tvoří srst praporce, na stehnech kalhoty a na ocase dlouhou vlajku. Lesklá srst musí být rovná až mírně zvlněná, přiléhající a nepřiliš dlouhá. Pohyb je harmonický a prostorný. **Celkově musí vždy působit jako lovecky upotřebitelný pes.**

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

Délka těla, měřená od výstupku hrudní kosti k sedacímu hrbolu, musí být větší, než kohoutková výška. **Cílem je poměr 1 : 1,1.**

Délka mozkovny měřená od týlního hrbolu ke stopu je stejná, jako délka čenichové partie od nosu ke stopu.

Vzdálenost loktů od země je přibližně stejná jako vzdálenost loktů od kohotku.

POVAHA / TEMPERAMENT:

Malý münsterlandský ohař je inteligentní a učenlivý; je velmi temperamentní a vyrovnaný, s pevnou povahou. Je pozorný a přátelský ve vztahu k člověku (je to dobrý rodinný pes); má dobré sociální vazby a udržuje úzký vztah se svým psododem (má smysl pro týmovou práci). Je to vášnivý a vytrvalý lovec, má mnohostranné lovecké vlohy, pevné nervy a dobrý lovecký pud.

Musí mít přirozené vlohy, aby byl schopen v úzké spolupráci s psododem lovit na poli, v lese i na vodě, a k aportování ulovené zvěře (všestrannost).

HLAVA: Typ je definován hlavou a výrazem.

MOZKOVNA: Ušlechtilá, suchá, plochá až mírně klenutá.

Stop: Mírný, avšak zřetelný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: Jednobarevně hnědý

Čenichová partie: Silná, dlouhá, nosní hřbet rovný.

Pysky: Krátké, přiléhavé, dobře pigmentované, jednobarevně hnědé.

Čelisti/Zuby: Zuby jsou velké a bílé. Čelisti jsou silné s pravidelným a úplným nůžkovým skusem, kdy horní řada řezáků bez mezery překrývá spodní, přičemž jsou zuby zasazeny kolmo v čelisti. Chrup tvoří 42 zubů dle zubního vzorce, přípustné jsou plus minus dva P1.

Líce: Silné, dobře osvalené.

OČI: Středně velké, ani vystouplé, ani vpadlé hluboko v očních důlcích. Upřednostňovány jsou tmavě hnědé. Oční víčka dobře přiléhají k oční kouli a zakrývají spojivky.

UŠI: Široké, vysoko nasazené, dobře přiléhající k hlavě, jsou zakončené do špičky, natažené nepřesahují koutek.

KRK: Délka je v souladu s celkovou stavbou těla, směrem ke trupu se rovnoměrně zesiluje; vrcholy lopatek jsou mohutně osvalené a mírně klenuté. Krk je suchý, bez laloku.

TRUP:

Hřbetní linie: Rovná, mírně spáditá.

Kohoutek: Zřetelný.

Hřbet: Pevný, dobře osvalený. Trnové výběžky musí být dobře pokryty svalstvem.

Bedra: Krátká, široká a svalnatá.

Zád: Dlouhá a široká, svalnatá, nesmí být sražená, ale velmi mírně skloněná směrem k ocasu. Páneve je široká.

Hrudník: Spíše hluboký než široký, co nejdelší dozadu doashující hrudní kost. Žebra jsou dobře klenutá.

Dolní linie a břicho: Tvoří elegantní křivku pozvolna se zvedající směrem k zádi, suchá.

OCAS: Je nasazen vysoko, s dlouhou vlajkou **jako pokračování hřbetní linie**, silný u kořene, směrem ke konci pozvolna zeslabuje; středně dlouhý. V klidu je nesen svěšený,

v pohybu vodorovně, nesmí být nesen příliš nad linií hřbetu ani příliš zatočený do výšky, v poslední třetině se může stáčet směrem vzhůru.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Při pohledu zepředu jsou rovné a co nejvíce rovnoběžně postavené; při pohledu z profilu jsou postavené pod tělem; Výška od země k lokti má být přibližně stejná jako výška od lokte ke kohoutku.

Lopatky: Lopatky přiléhají těsně k hrudnímu koši a jsou mohutně osvalené; s ramenní kostí svírají úhel přibližně **110°**.

Nadloktí: Co nejdelší, dobře osvalené.

Lokty: Těsně přiléhající k hrudníku. Nejsou vybočené ani vbočené. Ramenní kost svírá dobrý úhel s předloktím.

Předloktí: Silné kosti, stojí kolmo.

Kotník: Silný.

Nadprstí (metacarpus): Mírně šikmo dopředu namířené.

Přední tlapky: Kulaté a klenuté, prsty jsou sevřené, polštářky jsou dostatečně tvrdé, silné a odolné. Srsti nesmí být mezi prsty příliš mnoho. Tlapky jsou rovnoběžně postavené v postoji i v pohybu, nesmí směřovat ani k sobě (sbíhat), ani od sebe (rozbíhat).

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Při pohledu zezadu rovné a rovnoběžné. Korektní úhlení v koleni a hleznu. Kosti jsou silné.

Stehno: Dlouhé, široké a dobře osvalené. Pánev a stehno tvoří dobrý úhel.

Koleno: Silné, stehno a bérec tvoří dobrý úhel.

Bérec: Dlouhý, dobře osvalený.

Hlezenní kloub: Silný.

Metatarsus: Krátký a kolmý.

Zadní tlapky: Kulaté a klenuté, prsty jsou sevřené, polštářky jsou dostatečně tvrdé, silné a odolné. Srsti nesmí být mezi prsty příliš mnoho. Tlapky jsou rovnoběžně postavené v postoji i v pohybu, nesmí směřovat ani k sobě (sbíhat), ani od sebe (rozbíhat).

POHYB:

Prostorný, s dobrým odrazem a ná krokem. Končetiny se pohybují přímo a rovnoběžně se vzpřímeným držením těla. Mimochod je nežádoucí.

KUŽE: Těsně přiléhající, netvoří záhyby.

OSRSTĚNÍ:

SRST:

Hustá, středně dlouhá, hladká až mírně zvlněná, přiléhavá, nepropouštějící vodu. Obrysy těla nesmí být zakryty příliš dlouhou srstí. Srst musí svojí hustotou poskytnout co nejlepší ochranu proti nepohodě, přírodnímu prostředí a zranění. Srst krátká a hladká na uších je chybou.

Přední nohy mají praporce, na pánevních tvoří delší srst kalhotky, dosahující až k hlezennímu kloubu. Ocas s dlouhou vlajkou a bílou špičkou, příliš dlouhá a splývavá srst na hrudníku je nežádoucí.

ZBARVENÍ:

Hnědé s bílou, bělouš s hnědými plotnami nebo pláštěm, stříkaný; lysinka na hlavě je přípustná; plavé znaky jsou povoleny na čenichu, nad očima okolo řitního otvoru **a také na uších, mordě a končetinách** (Jungklausovy znaky).

VÝŠKA A HMOTNOST:

Výška v kohoutku: Psi: 54 cm
Feny: 52 cm
s tolerancí plus minus 2 cm;

VADY:

Jakákoliv odchylka od jmenovaných bodů musí být považována za vadu a musí být penalizována podle stupně její závažnosti a vlivu na zdraví a pohodu psa.

HRUBÉ VADY:

- Hrubá tělesná konstrukce, příliš hrubá kostra.
- Významné odchylky poměrů mezi tělem, krkem a kohoutkovou výškou.
- Více jak 50% nosu masově zbarveného nebo skvrnitého.
- Špičatý čenich. Pronesený (konkávní) nosní hřbet.
- Příliš světlé oči.
- **Příliš krátká zád'.**
- Výrazně chybějící hloubka hrudníku, hrudník plochý anebo sudovitý.
- Příliš volné anebo příliš přilehlé loketní klouby.
- Strmé nadprstí.
- Silně kravský nebo silně sudovitý postoj pánevních končetin v postoji i v pohybu.
- Otevřené tlapky, ploché tlapky.
- Těžkopádný pohyb.
- Hladké závěsy (uši) bez osrstění, příliš dlouhá nebo kudrnatá srst na uších.
- Příliš silně kudrnatá srst.
- Odchylka výšky více jak plus minus 2 cm a ne více než plus minus 4 cm.

VYLČUJÍCÍ VADY:

- Agresivita nebo nepřiměřená plachost.
- Psi, kteří zjevně vykazují fyzické abnormality nebo poruchy v chování.
- Bázlivost, plachost před zvěří anebo po výstřelu.
- Velké odchylky v pohlavním výrazu.
- Úplná depigmentace nosí houby.
- Všechny odchylky od korektního nůžkového skusu s výjimkou nadpočetnosti nebo absence dvou P1.
- Rozštěp čelistí a pysků.
- Dravčí oko.
- Ektropium, entropium, distichiasis (dvojitá řada očních řas).
- Silný lalok.
- Zjevně kapří hřbet.

- Silně pronesený hřbet. Zkřivená páteř;
- Deformovaný hrudník, např. „odsazený hrudník“
- Ocas zalomený, kroužkující a jiné vady ocasu, např. ocas příliš krátký anebo příliš dlouhý.
- Jednobarevnost.
- Odchylka kohoutkové výšky + / - 4 cm.

Pozn.:

- Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.
- Do chovu mohou být připuštěni pouze funkčně a klinicky zdraví psi s typickými plemennými znaky.

Poslední změny jsou vyznačeny silnými písmem.